

21.1.2009 11.54

Eläinlääkintähuoltolakiesityksen jatkovalmistelun työryhmä

Eläinlääkintähuoltolakiesityksen jatkovalmistelun työryhmän tekemästä esityksestä ei SEYn tietojen mukaan ole pyydetty lausuntoja.

SEY pyytää, että liiton näkemys esityksestä otetaan lain jatkovalmistelussa huomioon.

3 § Määritelmä

SEY katsoo, että uudistettavan eläinlääkintähuoltolain tulee koskea myös luonnonvaraisia eläimiä.

12 § Peruseläinlääkäripalvelu

SEY pitää huolestuttavana sitä, että muille kuin hyötyeläimille ei tarvitse järjestää peruseläinlääkäripalvelua mikäli sellaista on saatavissa muutoin yhteistoiminta-alueella.

Yksityiset eläinlääkäripalvelut ovat lähes poikkeuksetta kalliimpia kuin kunnalliset palvelut ja korkeat kustannukset voivat mahdollisesti vähentää vähävaraisten ihmisten seura- ja harraste-eläinten viemistä hoitoon.

SEY katsoo, että peruseläinlääkäripalveluja tulisi olla tarjolla myös muille kotieläimille kuin hyötyeläimille.

13 § Kiireellinen eläinlääkäriapu

SEY katsoo, että eläinlääkintähuoltolakiin tulee sisällyttää sairaiden tai vahingoittuneiden luonnonvaraisten eläinten hoito sekä määritellä, mikä taho hoidosta on vastuussa ja kuka korvaa hoidosta mahdollisesti aiheutuneet kustannukset.

Eläinsuojelulain 4§ todetaan, että ”Sairasta, vahingoittunutta tai muutoin avuttomassa tilassa olevaa luonnonvaraista eläintä on pyrittävä auttamaan. Jos eläin on kuitenkin sellaisessa tilassa, että sen hengissä pitäminen on ilmeistä julmuutta sitä kohtaan, eläin on lopetettava tai on huolehdittava siitä, että se lopetetaan”. Eläinsuojelulaki ei kuitenkaan ota kantaa siihen, minkä tahon tehtävä luonnonvaraisen eläimen auttaminen em. tilanteessa on.

14 § Valvontatehtävien järjestämien

SEY katsoo, että kunnaneläinlääkäreiden asema sekä eläinlääkäripalvelujen tuottajana että valvontatehtävien hoitajana on ongelmallinen ja uudistuksessa näiden roolien erottaminen toisistaan tulisi ehdottomasti ottaa huomioon. EU:n Komissio on suositellut, että kaksoisrooliin kiinnitetään huomiota mm. eläinsuojeluun liittyvissä asioissa.

Lakiehdotuksessa esitetyt 15 uutta valvontaeläinlääkäriä virkaa eivät muuta em. ongelmaa.

Lakiehdotuksessa mainitut uudet valvontaeläinlääkärit tulisivat vastaamaan mm. Maa- ja metsätalousministeriön myöntämän eläinten hyvinvointituen täydentävien ehtojen valvontaan liittyvistä tehtävistä sekä EU-eläinsuojelutarkastuksista.

Valvontaeläinlääkärit eivät siten tulisi pääsääntöisesti tekemään epäilyjen perusteella tehtäviä eläinsuojelutarkastuksia, joita tehdään Suomessa vuosittain tuhansia. Nämä tarkastukset jäisivät lakiesityksen mukaan edelleen kunnaneläinlääkäreiden tehtäviksi. Näin ollen on todennäköistä, että kunnaneläinlääkäreiden aika ja muut resurssit eivät jatkossakaan riitä epäilyyn perustuvien tarkastusten tekemiseen. Resursseja ei olisi myöskään rutiinitarkastuksiin, joita SEYn mielestä olisi ehdottomasti tehtävä vuosittain sekä tuotantoeläintiloilla että laajamittaisen harraste-eläintoiminnan parissa.

Vaikka esityksen tavoitteissa on todettu yhteistoimintalain olevan avuksi kaksoisroolitalanteissa, ei SEYn näkemyksen mukaan esityksessä kuitenkaan ole onnistuttu ratkaisemaan eläinsuojeluviranomaisina toimivien eläinlääkäreiden kaksoisroolista mahdollisesti aiheutuvia jääviysoongelmia.

Helsingissä 21.1.2009